

תת"ע 10766/05/16 - אילן חי משה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 10766-05-16 מדינת ישראל נ' אילן חי משה
תיק חיצוני: 90111563434

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	אילן חי משה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 22.6.16, בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בסך 1200 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 21 ימים ופסילה על תנאי לתקופה של חודש למשך שנתיים.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון משום שביום 22.6.16 ליווה את אמו בת ה-82 אותה הוא סועד לדואר, ובדרכם לשם נפלה אמו ונחבלה. לאמו נקבע תור לרופא ליום למחרת ה-23.6.16. המבקש טען כי הוא התכוון להגיע לביהמ"ש, אך בשל האירוע הקשה שעברה אמו הוא לא הגיע. לטענתו, העונש שהוטל עליו קשה מנשוא, ויש לו טענות הגנה טובות, אשר יכולות לשנות את תוצאות המשפט.

לבקשה צורף תצהיר המבקש והעתק מסיכום ייעוץ רפואי של אמו של המבקש מתאריך 23.6.16.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהיה על המבקש להגיש בקשת דחייה מבעוד מועד ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. מעבר לכך, טענה המשיבה כי בשים לב לעברו של המבקש, העונש שהוטל עליו הינו ראוי.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

אין מחלוקת כי המבקש זומן כדין לדיון, אלא שלטענתו נבצר ממנו להתייצב לדיון כי אמו נפלה ונחבלה באותו יום. המבקש תמך טענתו זו בסיכום ייעוץ רפואי מיום למחרת הדיון, אשר מצביע על מצבה הרפואי של אמו. יצוין כי בסיכום זה לא הוזכר דבר נפילתה וחבלתה של אמו יום קודם לכן.

האם במצב דמנטי עפ"י סיכום ייעוץ שהמציא המבקש מיום 23.6.16, לא ברור מדוע ליווה אותה המבקש לדואר ביום שעליו להתייצב לדיון בשעה 09:00 בבית משפט השלום לתעבורה פתח תקווה בהיותו גר ברחובות וכאשר הדואר נפתח לא לפני השעה 08:30.

יתרה מכך, אציין כי היה על המבקש לדאוג מבעוד מועד לסידור השגחה לאמו הסיעודית, שכן הדיון נקבע כאמור לשעה 09:00, או לחילופין להגיש בקשת דחייה בעידן הפקס ובהיותו סמוך לדואר. על כן, אינני מקבלת טענה זו כסיבה מוצדקת לביטול פסק הדין.

ב. עיוות דין

המבקש הסתפק בטענה כי, יש לו טענות הגנה טובות אשר יכולות לשנות את תוצאות המשפט, מבלי לפרטן. טענה זו הינה כללית ואינה מאפשרת כל בדיקה או התייחסות.

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע כי: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין".

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו, וזאת בשים לב לחומרת העבירה ולעברו התעבורתי הכולל 6 עבירות זהות. אני סבורה כי העונש הינו ראוי וסביר.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ז אב תשע"ו, 20 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

